

♥♥ HELLERE UTROSKAB END HYKLERI ♥♥

Er der noget, som virkelig kan få mig op på dupperne, så er det den fantasiforladte måde, hvorpå vi forvalter vores parforhold. Jeg fatter simpelthen ikke, at alle vælger at gå efter den samme samlivsform. Utroskaben forstår jeg sådan set heller ikke: Hvordan kan folk holde det helt perfekte bryllup med den helt perfekte partner, for så kort efter at gå ud og bolle med en anden for spændingens skyld?

Har spændingen virkelig så ringe kår i parforholdet? Eller måske er vi mennesker bare skruet sådan sammen, at vi vælger den nemme løsning til daglig og tager os en partner, der accepterer vores håbløse arbejdstider, den daglige opvask og indkøbene etc. Så kan vi ved siden af hygge os med den mere besværlige type, som ikke ubetinget ønsker at dele sit liv med os.

Egentlig er det absurd at gå efter det sikre, når det nu er det farlige og det mest besværlige, vi tænder på. Men ikke desto mindre søger de fleste sikkerheden i dagligdagen – og kors, hvor er de forræderiske mod sig selv!

Det er dommen over parforholdet her sidst i 90'erne, hvor alle gifter sig på stribe, og hvor den ene flottere brudekjole end den anden præsenteres i de mange landsbykirker. På den anden side af år 2000 er mange af disse forhold imidlertid gået i opløsning, og resten må formodes at sluge stesolider eller lykkepiller i ny og næ bare for at kunne holde livet og illusionen ud. Det perfekte parforhold er klart en illusion, som alt for mange naive sjæle hopper ud i uden at tænke på konsekvenserne.

Det svarer lidt til, at en kvinde i str. 56 håber at få måsen klemt ned i et par jeans str. 36, fordi hun netop har set en ung og smækker model i et blad, der så hamrende godt ud i dem. Vi kan ikke engang passe samme størrelse tøj, så det er ren utopi at tro, at alle kan leve det samme liv. Vi er forskellige, og det samme er vores liv!

Der burde ikke være en facitliste for, om vi lever rigtigt eller forkert, men ikke desto mindre lever verden efter en skjult dagsorden, der fortæller, at tingene skal være på en bestemt måde for at være perfekte. En værre gang fis, for hvis alle mennesker valgte deres partner med hjertet, så ville de tilsvarende lytte med hjertet, hvis det en skønne dag kom til et brud i forholdet, så den gensidige respekt fortsat kunne bevares. Så ville vi ikke konstant anklage den utro mand eller kvinde for at have ødelagt det perfekte forhold – for hvor perfekt var det egentlig, utroskaben taget i betragtning?

Ser vi på de mennesker, som har mod nok til at vælge den partner, som deres hjerte og underliv banker stærkest for, så får vi i fremtiden nogle dejligt spændende og utraditionelle forhold, som ikke absolut passer ind i glansbilled-bogen eller til omgivelsernes umiddelbare forventninger. Her accepterer parterne, at livet går op og ned, og de er på ingen måde bange for tage et rask lille opgør i ny og næ, som også kommer naboerne til del, da det for parret er vigtigere at værne om forholdet end at tage hensyn til, hvad naboerne tænker. Luften bliver simpelthen rensset uden hensyn til støjniveauet.

I sidste ende er der jo ikke noget mere dejligt end at se to mennesker gå hånd og hånd og pjatte, når man ved, at de lige har været ved at slå hinanden ihjel i et internt opgør. Freden hviler over land og by, og selv parrets børn elsker synet, da de derved får bekræftet, at man godt kan elske hinanden uden at være helt enige. Disse børn lærer at tackle selv uovervindelige problemer, hvilket specielt erhvervslivet vil sætte stor pris på, når de engang bliver voksne.

Ser vi derimod på børnene til de par, som holder sammen af pligt, så lærer de stakkels unger at lade stå til lige fra barnsben af og at feje al skidt ind under gulvtæppet i pænhedens navn.

I fremtiden vil utroskaben sætte en stopper for al hykleriet omkring det perfekte parforhold. Samfundets hastige tempo gør, at mennesker ikke har tid til hykleri, og de vil derfor ikke være absolut tro mod den derhjemme, hvis der reelt ikke er noget at være tro mod. Derimod er der positive ud-

"I fremtiden vælger vi vores partner med hjertet"

sigter for enhver, der tør træffe sine egne valg og stå ved dem. Her behøver man ikke at ty til utroskab for at føle sig værdsat, da man elsker hinanden uforbeholdent. Er der ikke tid til samvær lige nu, ta'r vi bare revanche en anden dag, for kan man stole på hinanden, er der jo ingen tikkende bombe under forholdet. Personlig frihed i forholdet sættes i højsædet, og det er ok at sige fra på en pæn måde. Partneren vælges som sagt med hjertet, og alle hans frygtelige fejl står lysende klare for én, men har man viljen, er der altid plads til personen, og hvad gør det så, at han ikke tager med til firmafest og på besøg hos oldemor? Vi kan jo ikke være alle vegne på én gang! □



Af Anni Kristoffersen, 36 år,
forfatter, rådgiver og clairvoyant.